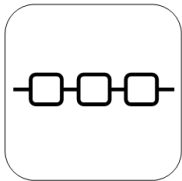

Modellen van samenwerking

Het Schottenmodel

Dit model betreft de voortzetting van de situatie van vóór de transitie. Onderwijs en jeugdhulp opereren los van elkaar, inclusief gescheiden geldstromen en gescheiden verantwoordelijkheden. Er is geen aansluiting tussen disciplines. In dit model ligt de nadruk op een heldere afbakening van rollen, taken en budgetbewaking.

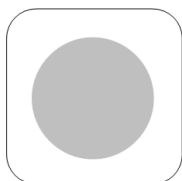
Het Ketenmodel

Dit model gaat uit van geschakelde verantwoordelijkheden, een vaste koppeling van disciplines en een vaste volgorde van handelen. Denk bijvoorbeeld aan de keten van onderwijsondersteuning – schoolmaatschappelijk werk – wijkteam – specialistische jeugdhulp. In dit model ligt de nadruk op het versterken van overgangen tussen de schakels.

Het Netwerkmodel

In het netwerkmodel draait het om de interactie tussen disciplines. Er is geen vooraf vastgelegde volgorde van handelen, partijen bepalen afhankelijk van het doel met wie zij een verbinding aangaan. In dit model ligt de nadruk op netwerkvorming en netwerksturing.

Het Integrale model

In het integrale model is sprake van één multidisciplinair team voor onderwijs en jeugdhulp, met mandaat om hulp en ondersteuning in te zetten en met een eigen budget. In dit model ligt de nadruk op handelingsruimte voor professionals en bundeling van expertise en geldstromen.

Het ketenmodel en het netwerkmodel komen volgens gemeenten en samenwerkingsverbanden het meeste voor (beiden 40%). Kleine gemeenten maken wat het primair onderwijs betreft relatief vaak melding van het netwerkmodel, terwijl bij gemeenten met meer dan 100.000 inwoners vooral sprake is van het ketenmodel. Ook het schottenmodel komt regelmatig voor (15%). Volgens de samenwerkingsverbanden betreft dat met name de aansluiting op de jeugdhulp in de overige gemeenten in de regio. Het integrale model treffen we sporadisch aan (in ongeveer 5% van de gevallen).